

[Отпечатай](#) | [Затвори](#)

RE: Търся бета-читатели

Подател: radant@mail.bg

Дата: 21.05.2023 14:06

Получател: anyuta angelova <anyuta.angelova@abv.bg>

Здравей!

Дочетох "Апокрифна любов". Много драматична и разтърсваща история!...Истината е, че във всяка една връзка единият винаги обича повече. В случая Ана е обичала Матю повече, отколкото той – нея. Рядко се случва двамата да се обичат еднакво силно. Оттам идват и много от проблемите, разминаванията, липсата на комуникация; на това се дължат и много от разделите...Остават само хубавите спомени!...

Дори и при приятелствата е същото. Единият винаги е по-привързан, по-всеотдаен, по-активен, другият – по-резервиран, по-пасивен, по-безразличен. Затова са рядкост и приятелствата, които издържат цял живот. А и хората с годините много се променят...

Благодаря, че прочетох! Не само защото се върнах към моите студентски години и към моите любовни трепети от тогава. Много поуки може да си направи човек. Включително и за собствения си живот.

Светли Пролетни Празници!

----- Цитат от anyuta angelova (anyuta.angelova@abv.bg), на 09.05.2023 в 16:56 -----
Разбрах. Искаш да кажеш: "че са изменили не 5 години следване във ВУЗ, а много повече."

----- Оригинално писмо -----

От: radant@mail.bg

Относно: RE: Търся бета-читатели

До: anyuta angelova <anyuta.angelova@abv.bg>

Изпратено на: 08.05.2023 17:50

Благодаря, подобно!

Върна ме романа ти в моите студентски години. Макар че аз следвах съвсем различна специалност. И бях студентка в края на 90те и не в София. Когато много неща се бяха променили. Нямахме вече студентски бригади в Българи. Бяха в чужбина. Годините на инфлация и след нея бяха тежки за всички.

...Но трепетите на младостта бяха същите. Влюбвания, разлюбвания, студентски празници на хижи, импровизирани купони с колети, танци до зори. Екскурзии, приятелства, емоции, смях, пътувания с влакове и автобуси. Лекции, упражнения, сесии, изпити, практики...Една въртележка, един наситен със спектър от преживявания и емоции свят. Насъбраните опит и впечатления те карат да чувстваш, че са изменили не 5 години, а много повече...Едно сладко време, останало завинаги в миналото, но същевременно в умовете и сърцата ни!...

----- Цитат от anyuta angelova (anyuta.angelova@abv.bg), на 07.05.2023 в 16:14 -----

Приятен неделен следобед и успешна нова седмица!

----- Оригинално писмо -----

RE: Търся бета-читатели

Подател: anyuta angelova <anyuta.angelova@abv.bg>

Дата: 21.05.2023 18:47

Получател: radant@mail.bg

Здравей Радослава! Възможно е Ана да е обичала Матю повече, отколкото той нея, но не му показва любовта си убедително. Тя няма инстинктивен силен стремеж към създаване на семейство, защото няма привлекателен модел за семеен живот, който да следва. "Ай, обича ли? Тя изобщо не знае, какво е това". Така казва Матю пред Гейшата по адрес на Ана.

Матю е по-целенасочен от Ана, която не знае, какво да прави с любовта си. Той е този, който тика, доста трудно, връзката им към създаване на семейство. Възможно е това негово желание да е продиктувано повече от амбиция и стремеж към професионална кариера в България, отколкото от любов. Така или иначе, това е осъзнат стремеж към лично щастие и просперитет чрез създаване на семейство. Това, което му пречи да постигне това щастие е страхът, че няма да бъде приет добре заради расовите предразсъдъци на хората. Думите на Ана, "Ние нямаме бъдеще", определено не му помагат да преодолее страха, че гордостта му ще бъде наранена.

С написването на тази история открих себе си и се приех.

Благодаря, че прочете романите ми и отдели време, за да ми напишеш твоето откровено мнение за тях!

Приятна неделна вечер и прекрасна нова седмица!

П.П. С Матю се чуваме по Скайп от една година, но напоследък - все по-рядко.

>----- Оригинално писмо -----

>От: radant@mail.bg

>Относно: RE: Търся бета-читатели

>До: anyuta angelova <anyuta.angelova@abv.bg>

>Изпратено на: 21.05.2023 14:06

>

>

>

> Здравей!

> Дочетох "Апокрифна любов". Много драматична и разтърсваща история!...Истината е, че във всяка една връзка единият винаги обича повече. В случая Ана е обичала Матю повече, отколкото той – нея. Рядко се случва двамата да се обичат еднакво силно. Оттам идват и много от проблемите, разминаванията, липсата на комуникация; на това се дължат и много от разделите...Остават само хубавите спомени!...

> Дори и при приятелствата е същото. Единият винаги е по-привързан, по-всеотдаен, по-активен, другият – по-резервиран, по-пасивен, по-безразличен. Затова са рядкост и приятелствата, които издържат цял живот. А и хората с годините много се променят...

> Благодаря, че прочетох! Не само защото се върнах към моите студентски години и към моите любовни трепети от тогава. Много поуки може да си направи човек. Включително и за собствения си живот.

> Светли Пролетни Празници!

>

> ----- Цитат от anyuta angelova (anyuta.angelova@abv.bg), на 09.05.2023 в 16:56 -----

>

>

>

> Разбрах. Искаш да кажеш: "че са изминали не 5 години следване във ВУЗ, а много повече."

>

>

>

>

>

>

>

>

>----- Оригинално писмо -----

> От: radant@mail.bg

> Относно: RE: Търся бета-читатели

> До: anyuta angelova <anyuta.angelova@abv.bg>

> Изпратено на: 08.05.2023 17:50

>

RE: Търся бета-читатели

Подател: radant@mail.bg

Дата: 08.05.2023 17:50

Получател: anyuta angelova <anyuta.angelova@abv.bg>

Благодаря, подобно!

Върна ме романа ти в моите студентски години. Макар че аз следвах съвсем различна специалност. И бях студентка в края на 90те и не в София. Когато много неща се бяха променили. Нямаше вече студентски бригади в Българи. Бяха в чужбина. Годините на инфлация и след нея бяха тежки за всички.

...Но трепетите на младостта бяха същите. Влюбвания, разлюбвания, студентски празници на хижи, импровизирани купони с колети, танци до зори. Екскурзии, приятелства, емоции, смях, пътувания с влакове и автобуси. Лекции, упражнения, сесии, изпити, практики...Една въртележка, един наситен със спектър от преживявания и емоции свят. Насъбраните опит и впечатления те карат да чувстваш, че са изминали не 5 години, а много повече...Едно сладко време, останало завинаги в миналото, но същевременно в умовете и сърцата ни!...

----- Цитат от anyuta angelova (anyuta.angelova@abv.bg), на 07.05.2023 в 16:14 -----

Приятен неделен следобед и успешна нова седмица!

----- Оригинално писмо -----

От: radant@mail.bg

Относно: RE: Търся бета-читатели

До: anyuta angelova

Изпратено на: 06.05.2023

Честит Гергьовден!

Много здраве, щастие и късмет!

Не съм приключила още с "Апокрифна любов", но ще я дочета скоро. Интересно ми е как ще завърши...

Лека вечер!

----- Цитат от anyuta angelova (anyuta.angelova@abv.bg), на 25.04.2023 в 08:40 -----

Здравей, Радослава! Чувствам колко горчив опит се е натрупал в душата ти и си припомням моя живот. Сега, на стари години, най-последно съм спокойна.

Човек се влюбва и се жени, а попада в капан, от който измъкването е трудно. В същия капан са и невинните деца - плод на любовта между двамата родители. Семейната клетка е необходима, за да се раждат и отглеждат деца, но ми се струва, че трябва да се измисли алтернативно решение, което също да е привлекателна примамка, обещаваща щастлив живот.

Аз мисля, че човек трябва да живее сам, за да е щастлив. Не трябва да разчита, че друг човек ще дойде и ще го направи щастлив завинаги. Трябва да се среща с приятели, но после - всеки у дома си. Само че, при тази схема на живот, как ще се раждат и отглеждат деца? Не знам.

Желая ти приятен ден и ведри мисли!

----- Оригинално писмо -----

RE: Търся бета-читатели

Подател: radant@mail.bg

Дата: 24.04.2023 14:20

Получател: anyuta angelova <anyuta.angelova@abv.bg>

"Апокрифна любов" също започва много интересно. Намирам много общи неща между Ана и себе си, когато бях дете, юноша и млада жена. Има семейства, в които няма ежедневни скандали и бой, но в които атмосферата е не по-малко тягостна поради едни или други причини. А отношенията между съпрузите са хладни и дистанцирани. Без да има уважение и химия между тях. Децата от такива семейства също израстват без самочувствие, неуверени и свити. Наивни и нерешителни. Все неща, които им пречат страшно много в живота! Защото все се намират хора, на които да позволяват да ги тормозят. Понеже нямат сили да се противопоставят, а и защото са убедени, че другите са винаги по-умни, по-способни, по-знаещи и можещи от тях. А тези хора могат да бъдат навсякъде – на работни места, там, където живеят, от приятелското обкръжение, от роднините им и т.н.

И браковете им също обикновено не са щастливи. Обикновено плащат прекалено висока цена, за това че са искали най-простото нещо – да имат семейство и деца! Защото привличат като с магнит комплексари и психически нестабилни хора. Които в началото, естествено, не се издават, че са такива. Роднините на които, също в началото се преструват, че са приели избора на детето си, но е въпрос на време да си "покажат рогата". А "щракне ли капана", е много трудно, понякога, да се излезе от него. Но, Слава Богу, не е невъзможно. Само човек трябва силно да вярва и да се бори!

Житейският урок за тези хора е, че трябва да станат на всяка цена силни и борбени, за да победят в житейските битки! Азбучни истини, които повечето хора усвояват още от малки и към които се придържат цял живот. Защото много добре знаят, че "свалят ли гарда" макар и за кратко стават автоматично уязвими. Законът на джунглата...

----- Цитат от anyuta angelova (anyuta.angelova@abv.bg), на 23.04.2023 в 15:41 -----

Здравей отново! Искам да те помоля да ми отделиш още малко време! Би ли написала кратък коментар за моите романи на моята страница във Фейсбук - <https://www.facebook.com/apocryphallove22?> Намери снимката на съответната книга и пиши под нея. Направи това, ако намериш свободно време. Не бързай. Може и след месеци.

Приятна неделна вечер и ведра и успешна нова седмица!
Поздрав -Анюта.

----- Оригинално писмо -----

От: radant@mail.bg

Относно: RE: Търся бета-читатели

До: anyuta angelova

Изпратено на: 20.04.2023

Относно романа Българска!

Не съм съгласна, че е скучно четиво. Много точно и образно е описано всичко! Младите поколения трябва да знаят, трябва да прочетат каква е била действителността в България в края на миналия век и каква продължава да бъде! Спомням си една чалгапесен от онези години: " За кокошка няма прошка, за милиони няма закони!..." Много точен обзор. Обиране поголовно на народа, разорение на държавата, облагодетелстване на определени прослойки, схеми най-различни на управляващите; личната драма на способния, образования, обичащ работата си човек, поставен в условията на оцеляване ден за ден...Това, че си описала всичко това е изключително полезно не само за читателите, но и за теб, че си го изкарала от себе си, вместо да го държиш вътре в душата си да те трови!...Това е една от мисиите на всяко творчество – творецът да изрази себе си, да бъде максимално искрен, за да може да въздейства неговото изкуство и на тези, които го възприемат.

----- Цитат от anyuta angelova (anyuta.angelova@abv.bg), на 20.04.2023 в 15:36 -----